

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่กระแสโลกาภิวัตน์กระแสวัตถุนิยมผ่านเข้ามาสู่สังคมไทยในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยภาพรวมอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อทัศนคติของสังคมไทย ทำให้คนไทยตกเป็นทาสของวัตถุนิยมและบริโภคนิยม เมื่อโลกมีความเจริญด้านวัตถุมากยิ่งขึ้นเท่าใด ความเจริญด้านจิตใจของมนุษย์ในสังคมกลับเสื่อมถอยลงเพราะความนิยมในวัตถุจนเรียกได้ว่า คนในปัจจุบันตกอยู่ภายใต้อำนาจของวัตถุนิยมก็ว่าได้^๑ ผลจากการรับเอาวัฒนธรรมทางตะวันตกมาโดยไม่ไดกลั่นกรองว่าสิ่งใดเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ ส่งผลแก่เด็กและเยาวชนซึ่งถือเป็นทรัพยากรอันมีค่าของสังคม ทำให้เยาวชนตกเป็นเป้าหมายของการตลาด คือ การโฆษณาโดยใช้เยาวชนเป็นสื่อเพื่อจะได้ขายสินค้าให้ได้มากที่สุด และในขณะเดียวกัน ก็เกิดความอ่อนแอทางด้านวัฒนธรรมไทย^๒

เด็กและเยาวชน ตามหลักคตินิยมทางพระพุทธศาสนาถือว่าเป็นวัยที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดความอดทน กลัวความลำบากตรากตรำต่อทุกขเวทนา ต่อการกระทบกระทั่ง ต่อความยั่ววนของกิเลสตัณหา ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ พระพุทธองค์จึงไม่ทรงอนุญาตให้อุปสมบทแก่บุคคลผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ดังที่ทรงมีพุทธดำรัสว่า “ภิกษุทั้งหลายบุคคลผู้มีอายุหย่อนกว่า ๒๐ ปี ยังไม่อดทน ไม่อดกลั้นต่อความเย็น ความร้อน ความหิว ความกระหาย สัมผัสจากเหลือบ ยุง ลม แดด สัตว์เลื้อยคลาน คำกล่าวร้าย คำที่ฟังแล้วไม่ดี ความรู้สึกทางกายที่เกิดขึ้นเป็นทุกข์แสนสาหัส รุนแรง เผ็ดร้อน ไม่น่ายินดี ไม่น่าพอใจ แทบจะคร่าชีวิต ภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้มีอายุครบ ๒๐ ปี จึงจะอดทน อดกลั้นต่อความเย็น ความร้อน ความหิว ความกระหาย สัมผัสจาก เหลือบ ยุง ลม แดด สัตว์เลื้อยคลาน คำกล่าวร้าย คำที่ฟังแล้วไม่ดี ความรู้สึก ทางกายที่เกิดขึ้นเป็นทุกข์แสนสาหัส รุนแรง เผ็ดร้อน ไม่น่ายินดี ไม่น่าพอใจ แทบจะคร่าชีวิต”^๓ อย่างไรก็ตาม เรื่องของเยาวชนถือเป็นปัญหาใหญ่ เป็นปัญหาของอนาคตของชาติ ถ้าเยาวชนประพฤติตนเป็นอันธพาล ไม่เรียบร้อย มั่วแต่ไปชोंงสุ่ม หาความสำราญอย่างง่าย ๆ อนาคตของชาตินี้ว่ามีตมมาก^๔

พระพุทธศาสนาได้ให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งก็ย่อมมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองเท่าเทียมกับผู้ใหญ่ บางครั้งอาจทำได้ดีกว่าผู้ใหญ่บางคนเสียอีก

^๑ พุทธศาสนิกชน (เจื้อม อินทปญโญ), บางแง่มุมของกามในทัศนะพุทธศาสนิกชน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, ๒๕๔๒), หน้า ๔๕.

^๒ สุชาติ ศรีสุวรรณ, “เหตุของปัญหาวัยรุ่น”, มติชน, (๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖) : ๑๕.

^๓ วิ.ม. (ไทย) ๔/๙๙/๑๕๔.

^๔ สมพร เทพสิทธิ, ภารกิจของเยาวชนต่อประเทศชาติ, (กรุงเทพมหานคร : จีรรัชการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๗.

ฉะนั้น พระพุทธศาสนาจึงให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนในการกระทำของเขา เมื่อเขามีพฤติกรรมที่ติงามทางกาย วาจา และจิตใจแล้ว ย่อมเป็นผู้ประเสริฐได้ เนื่องจากวัยมีไข้วัดทางพระพุทธศาสนาว่า คนดีจะต้องเป็นผู้ใหญ่เท่านั้น เด็กและเยาวชนก็ทำได้เช่นกัน และสามารถเป็นผู้ใหญ่ได้ดังคำอุปมาอุปไมยในขุททกนิกายชาดก ว่า “หงส์ นกกระเรียน นกยูง ช้าง ย่อมกลัวราชสีห์ทั้งนั้น จะถือเอาร่างกายเป็นประมาณไม่ได้ ฉันทใด ในหมู่มนุษย์นั้น ถ้าแม่เด็กมีปัญหา ก็เป็นผู้ใหญ่ได้ คนโง่ถึงร่างกายใหญ่โต ก็เป็นผู้ใหญ่ไม่ได้”^๕

พระพุทธศาสนามีหลักธรรมคำสอนที่สามารถกำจัดความทุกข์และปัญหาทั้งปวงได้ แม้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนก็เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากในคราวที่พระนางพิมพาส่งให้ราหุลกุมารมาขอราชสมบัติจากพระพุทธองค์ พระองค์ก็ทรงมอบให้พระสารีบุตรบรรพชาราหุลกุมารเป็นสามเณร พระองค์ปรารถนาให้ราหุลกุมารได้รับโลกุตตรทรัพย์หรือทรัพย์ภายใน มีคุณค่ามากกว่าราชสมบัติที่เป็นเพียงโลกียทรัพย์เท่านั้น^๖ หลังจากทีราหุลกุมารได้บรรพชาเป็นสามเณร และได้รับการส่งเสริมอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมจากพระพุทธเจ้าแล้ว ก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ในเวลาต่อมา

พระพรหมมงคลจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ) กล่าวว่า เรื่องของเด็กเป็นปัญหาที่ต้องคิดให้มาก เพราะเด็กสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน ผู้ปกครองของเด็กไม่มีเวลามากนักที่จะอยู่กับเด็กเพราะอาชีพบีบคั้น ปัญหาต่างๆ จึงเกิดขึ้น^๗ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีมากมาย เช่น ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาเด็กหนีโรงเรียน การคบเพื่อนชั่ว การปรับตัว สุขภาพอนามัย การศึกษาศีลธรรม และปัญหาการกระทำผิดกฎหมายบ้านเมือง^๘ ดังนั้น หากเยาวชนไม่ได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามหลักพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมอาจพลาดพลั้งไปทำความชั่ว สร้างความเดือดร้อนแก่ตนเอง ครอบครัว และสังคมโดยรวมได้ ฉะนั้น เยาวชนจึงควรได้รับการปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไปจะได้ดำรงชีวิตได้ในสังคมอย่างถูกต้องและมีคุณภาพ ถ้าประชากรของประเทศมีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ความเฉลียวฉลาดในการทำงาน มีวิจรรย์ญาณในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนเป็นคนดีมีศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนมีวัฒนธรรมประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สถาบันที่มีส่วนในการแก้ปัญหา พัฒนาสร้างเสริม และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่เด็กนั้น คือสถาบันการศึกษา^๙

^๕ ชุ.ชา. (บาลี) ๒๗/๒๕๓/๗๖.

^๖ วิ.ม. (ไทย) ๖/๑๑๘/๒๘๑.

^๗ พระพรหมมงคลจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ), **รักลูกให้ถูกทาง**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, ๒๕๕๐), หน้า ๑.

^๘ สำนักงานพัฒนาคุณธรรม กระทรวงศึกษาธิการ, **คู่มือการพัฒนาคุณธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๒), หน้า ๓๙.

^๙ พยุงศักดิ์ จันทร์สุนทร, **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในระบบการศึกษาไทยท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๒), หน้า ๔.

ส่วนจริยธรรม เป็นหลักสำหรับการประพฤติปฏิบัติที่ดีงาม เพื่อบรรลุถึงความสงบสุขของชีวิต จัดเป็นกรอบแห่งการประพฤติที่ได้รับการตีค่าว่ามีความสูงส่งดีงาม สมควรแก่การปฏิบัตินั้น แนวทางการปฏิบัติ หรือการปฏิบัติที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นจริยธรรมก็มี เช่น ศีลธรรมทางศาสนา กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม มารยาท ประเพณี พิธีกรรม ขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่สังคมได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความหมาย และทำให้สังคมมีความสุข^{๑๐}

แต่เดิมา เยาวชนไทยจะได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมอย่างเป็นระบบจากการไปอยู่ปรนนิบัติและศึกษาเล่าเรียนกับพระสงฆ์ ซึ่งพระสงฆ์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่กุลบุตร จะเห็นได้ว่า การอบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรมในวัดเช่นนี้ เน้นหนักเรื่องศีลธรรมตามแนวทางพระพุทธศาสนา และอาจจัดได้ว่า เป็นการอบรมสั่งสอนที่ได้ผลมาก^{๑๑} แม้แต่โรงเรียนในสมัยก่อนก็ตั้งอยู่ในวัด ซึ่งมีผลไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับวัดด้วยทั้งในด้านวัตถุและจิตใจ^{๑๒} ปัจจุบันนี้แม้โรงเรียนส่วนมากจะอยู่นอกวัดแต่ก็มีพระสงฆ์ออกไปทำหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กและในโรงเรียน เช่นพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน พระธรรมทูต และพระนักเผยแผ่ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

ด้วยสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ในฐานะของพระสงฆ์ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมโดยตรงจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นช่วงอายุที่สามารถเรียนรู้หลักธรรมและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงความเหมาะสมของวุฒิภาวะ พัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาจากกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๒๑ จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๘ ปี จึงมีความเหมาะสม และสามารถประเมินได้ชัดเจนกว่าระดับชั้นอื่น ๆ มีคุณลักษณะที่สำคัญคือ การเป็นผู้รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นเพื่อแสวงหาความสำเร็จ การพัฒนาการด้านความรู้ความสามารถและทักษะ มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งทางกายและจิตใจ ในการที่จะศึกษาเรียนรู้วิเคราะห์หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา อันเป็นสถาบันที่หล่อหลอมคนในสังคมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี จึงเป็นการสมควรที่เยาวชนกลุ่มนี้จะให้ความกระจ่างในเรื่องที่กำลังศึกษาวิจัยได้

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

^{๑๐} จานงค์ อติวัฒนสิทธิ์, **สังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕), หน้า ๑๗๕.

^{๑๑} ไพฑูรย์ สินลารัตน์, **ความรู้คู่คุณธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔), หน้า ๑๐๕.

^{๑๒} ทศนีย์ ทองสว่าง, **สังคมไทย**, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๗), หน้า ๒๓๗.

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๑.๒.๓ เพื่อรับทราบแนวทางและข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในการสนับสนุนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย เป็นอย่างไร

๑.๓.๓ ทราบแนวทางและข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในการสนับสนุนบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ควรเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา โดยการทบทวนเอกสารจากพระไตรปิฎก เอกสาร ตำรา ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านตัวแปร เป็น ๒ ประเภท คือ

๑) ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และระดับผลการเรียน

๒) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ใน ๖ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านความมีระเบียบวินัย
๒. ด้านความรับผิดชอบ
๓. ด้านความซื่อสัตย์สุจริต
๔. ด้านความเสียสละ
๕. ด้านความกตัญญูกตเวที
๖. ด้านความขยันหมั่นเพียร

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๑-๖ ในพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ของจังหวัดหนองคาย มีทั้งหมด ๓๑ โรงเรียน ซึ่งทางผู้วิจัยได้เจาะจงกลุ่มตัวอย่างเพียง ๙ โรงเรียน ประกอบด้วย

๑. โรงเรียนพระธาตุบังพวนวิทยา	๓๓๘ คน	เขตอำเภอเมือง
๒. โรงเรียนชุมพลโพธิ์ชัย	๒,๘๘๕ คน	เขตอำเภอโพธิ์ชัย
๓. โรงเรียนนาดีพิทยาคม	๔๓๖ คน	เขตอำเภอเฝ้าไร่
๔. โรงเรียนประชาบดีพิทยาคม	๖๐๗ คน	เขตอำเภอรัตนวาปี
๕. โรงเรียนท่าบ่อพิทยาคม	๓๓๕ คน	เขตอำเภอท่าบ่อ
๖. โรงเรียนวรลาโภนุสรณ์	๓๗๕ คน	เขตอำเภอศรีเชียงใหม่
๗. โรงเรียนโพธิ์ตากพิทยาคม	๕๕๗ คน	เขตอำเภอโพธิ์ตาก
๘. โรงเรียนน้ำสวยวิทยา	๗๙๕ คน	เขตอำเภอสระใคร
๙. โรงเรียนวังหลวงพิทยาสรรพ์	๙๐๘ คน	เขตอำเภอเฝ้าไร่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มจากกลุ่มประชากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ของจังหวัดหนองคาย จำนวน ๗,๒๓๖ คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มและสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนประชากร โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๖๕ คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ใช้ในการวิจัยคือโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ของจังหวัดหนองคาย จำนวน ๙ แห่ง ประกอบด้วย

๑. โรงเรียนพระธาตุบังพวนวิทยา	เขตอำเภอเมือง
๒. โรงเรียนชุมพลโพธิ์ชัย	เขตอำเภอโพธิ์ชัย
๓. โรงเรียนนาดีพิทยาคม	เขตอำเภอเฝ้าไร่
๔. โรงเรียนประชาบดีพิทยาคม	เขตอำเภอรัตนวาปี
๕. โรงเรียนท่าบ่อพิทยาคม	เขตอำเภอท่าบ่อ
๖. โรงเรียนวรลาโภนุสรณ์	เขตอำเภอศรีเชียงใหม่
๗. โรงเรียนโพธิ์ตากพิทยาคม	เขตอำเภอโพธิ์ตาก
๘. โรงเรียนน้ำสวยวิทยา	เขตอำเภอสระใคร
๙. โรงเรียนวังหลวงพิทยาสรรพ์	เขตอำเภอเฝ้าไร่

๑.๕ สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ที่ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของ พระสงฆ์ที่ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มี อาชีพผู้ปกครอง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของ พระสงฆ์ที่ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่มี ระดับผลการเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของ พระสงฆ์ที่ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับบทบาทของ พระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

บทบาทพระสงฆ์ หมายถึง หน้าที่ของพระสงฆ์ที่เป็นพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน พระสงฆ์ที่อบรมคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดหนองคายในการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การฝึกนิสัยที่ต้องฝึกไปตามวัย โดยฝึกกระทำ ซ้ำๆ จนเป็นนิสัย เริ่มจากฝึกความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความกตัญญูต่เวทีและความขยันหมั่นเพียร อันเป็นการสร้างความมั่นคงทางจิตใจให้เกิดความรัก และความภาคภูมิใจในคุณค่าของตนเอง

ความมีระเบียบวินัย หมายถึง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนมีความรู้เรื่องระเบียบวินัย การ แต่งกายเรียบร้อย มีการขออนุญาตก่อนออกนอกห้องเรียนหรือนอกโรงเรียน เข้าคิวหรือเข้าแถวเวลา ซื่ออาหารหรืออุปกรณ์การศึกษาและทิ้งเศษกระดาษหรือขยะลงในที่ทิ้งขยะ

ความรับผิดชอบ หมายถึง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง เข้าเรียน ทุกวิชาถึงแม้จะไม่ชอบในรายวิชานั้นๆ กล้ายอมรับความผิด พลัดที่ตนเองกระทำ ขวนขวายเมื่อทราบ ว่าวันนี้เป็นเวรทำความสะอาดและส่งการบ้านหรือรายงานตามเวลาที่อาจารย์กำหนด

ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนทราบถึงคุณประโยชน์ของความ ซื่อสัตย์สุจริต สอนให้ไม่พูดโกหกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง ไม่หยิบฉวยของผู้อื่นโดยไม่ได้รับ อนุญาต คินเงินให้พ่อค้าแม่ค้าที่ทอนเงินเกิน รวมถึงนำสิ่งของมีค่าที่ผู้อื่นลืมหรือทำตกไว้ส่งคุณครูเพื่อ ตามหาเจ้าของ

ความเสียสละ หมายถึง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรู้ความหมายของความเสียสละ ลูกให้ เด็กหญิงมีครรภ์และคนชรานั่งเสมอเมื่อขึ้นรถโดยสารประจำทาง บริจาคสิ่งของให้กับผู้ประสบภัยตาม กำลังทรัพย์ ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คิดถึงผลประโยชน์และแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนด้วยความเต็มใจ

ความกตัญญูต่เวที หมายถึง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความ หมายถึงความ กตัญญูต่เวที ให้ดูแลพ่อแม่ผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อผู้มีพระคุณด้วยความจริงใจ เชื่อฟังคำสอนของพ่อ แม่และคุณครูและช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเสมอเมื่อกลับจากโรงเรียน

ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรในกิจ ต่างๆ อยู่เสมอ ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ให้นักเรียนมาโรงเรียนโดย

สม่ำเสมอไม่ขาดเรียนหากไม่ใช่เหตุสุดวิสัยจริงๆ หมั่นทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแต่ละวันและทำการบ้านทุกวันและเมื่อไม่เข้าใจในการเรียนจะพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือสอบถามครูผู้สอน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทบาทพระสงฆ์ด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทบาทพระสงฆ์ด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๑.๗.๓ ทำให้ทราบแนวทางและข้อเสนอแนะ ในการสนับสนุนบทบาทพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย